

JOUTSEN

1.

Halk' illan ruskon auermaan
käy lento joutsenen.
Se laskee lahden hopeaan
ja soutaa laulellen.
Se lauloi: "Auvo taivainen
on armas Suomenmaa,
sen päivä mennä levollen,
yökaudet unhoittaa.

2.

Ja varjon siellä runsahan
luo koivut tuuheat.
On kultaa peili lahdelman
ja aallot vilppahat.
Sen onni ompi kallehin,
ken siellä rakastaa.
Sielt' usko ompi syntyisin,
se sinne kaihoaa."

3.

Niin kaikui laulu kiitäen
yl' aaltoin siintävään,
ja joutsen armaan rinnallen
nyt souti, lauloi näin:
"Vaik' on sun elos unelma
niin lyhyt, riittää se;
sä lemmit Suomen lahdella,
sä lauloit Suomelle."

Aikanaan suosittu yhteislaulu *Joutsen* ylistää kesäistä luontoa, rakkautta ja yleviä tavoitteita. Zacharias (Sakari) Topelius piti Runebergin runosta niin paljon, että hän valitsi sen *Maamme-kirjaan*, jota kansakoululaiset lukivat vielä 40-luvulla. *Maamme-kirjassa* kerrotaan suomalaisesta luonnosta, historiasta ja elintavoista.